

end at naar man vil vedtage dette Vædringsforflag, bliver den hele tilfattede Foranstaltning i Grunden umulig, eller i alt Fald bliver den stillet paa ganske usikker Grund.

Jeg skal endnu tillade mig en Bemærkning angaaende Vædringsforslagene Nr. 51 og 52, idet jeg skal udtale, at jeg ikke skal gjøre nogen Grindring imod, at den i Nr. 52 omhandlede Anmærkning udgaar, ligesom den er udgaaet i foregaaende Finantslove, og at der i Stedet derfor under Nr. 51 indsættes „extraordinært 1,000 Kr“, hvis Bestemmelse skal være at anvendes til en Slags Honorar for Stiftsphysikus Trautner for den Medvirksomhed, han har ydet og fremdeles yder i Sygepleiesagens Ordning. Alt Anmærningen gaar ud i Klar, skal jeg som sagt ikke gjøre nogen Indvending imod. Men jeg tror nok, at man, som ogsaa den ærede Ordfører antydede, kommer til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse ad Aare eller en anden Gang; thi hvor lang Tid man vil lade gaa hen med at foretage Experimenter, er en Skjønssag. Men jeg tror nok, man vil faae at se, at man ikke faar et tilstrækkeligt Antal Sygepleierster, hvis man følger den hidtil fulgte Regel, at der kun gives Understøttelse til de Foreninger, der ville lade Sygepleierster uddanne, og ikke til dem, der ville engagere allerede paa anden Maade uddannede Sygepleierster. — Hvad angaar Vædringsforslagene under Nr. 142 og 187, vil jeg bemærke, at disse 2 Vædringsforslag hænge jo sammen i den Grad, at man, naar ikke den omtalte Bolig i Vestervig erhverves for Embedet, vanskeligt vil kunne komme til at indrette et brandfrit Rum. Ikke just, fordi man aldrig indretter brandfrie Rum i Leiede Boliger, det have vi gjort i mange Tilfælde med Nagsdagens Samtykke, men det gjør man dog ikke, uden at der samtidig kan afsluttes Leiekontrakt paa et længere Aaremaal, i Reglen paa 10 Aar i det Mindste. Men et saadant Leiemaal paa 10 Aar kan der ikke være Tale om at afslutte i dette Tilfælde, hvor Embedsmanden er en ældre Mand, og hvor Forholdet maa være det, at hvis Boligen ikke erhverves, maa i alt Fald ved Embedsmandens Død eller Afgang han eller hans Efterladte være berettigede til at disponere over Boligen, som de bedst kunne. Man kan derfor ikke binde sig ved en Leiekontrakt, der gaar derud over. Derfor høre disse 2 Vædringsforslag sammen, saaledes at, hvis man ikke vil vedtage, at Boligen erhverves for Embedet, vil der heller ikke let være Tale om at indrette brandfrie Rum. Hvad selve Sagen angaar, kan jeg naturligvis kun, da

jeg har stillet Vædringsforslagene paa, lægge et godt Ord ind for dem ved at gjøre opmærksom paa, hvad der allerede er blevet fremhævet af de ærede foregaaende Talere, at det maa betragtes som stukt ud i en uvis Fremtid, naar virkelig en Flytning, og om overhovedet en Flytning af Thing- og Arresthuset til Hurup vil finde Sted. Det er ganske rigtigt at Amtsraadet kan stifte, og at de samme Menneker ikke blive siddende i Amtsraadet, men paa den Maade kan man slet ikke opstille Beregninger over Nogetsomhelst i Verden. Jeg mener, at man her som i alle andre Tilfælde maa gaa efter, om der er nogen rimelig Grund til at antage, at der vil ske nogen Forandring i Forholdet. Derom tror jeg, at man med Sandhed kan sige, at der ikke er nogen rimelig Grund til at antage, at der vil ske nogen Forandring i Forholdet i den nærmeste Snes Aar, og dernæst kan man henbise til, at der, af Hensyn til Embedsmandens fremrykkelige Alder, vil opstaa dette vanskelige Spørgsmaal om Boligen ved hans Afgang. Der vil næppe være Tale om, at der til den Tid vil kunne være foregaaet nogen Flytning til Hurup Station. Endelig er det en Selvfølge, som ogsaa den sidste ærede Taler bemærkede, at der her slet ikke er Tale om, at Statskassen skal kjøbe Boligen, men at Embedet skal kjøbe den, og Udgifterne hertil, saavel til Forrentning som til Amortisation af Kjøbesummen, skulle alene falde paa Embedet og udredes af Sagen, altfaa falde paa den nuværende Embedsmand og hans Efterfølger. Jeg maa derfor paa det Bedste anbefale Thinaet det af mig i den Anledning stillede Vædringsforflag.

Müller: I Anledning af den hvi-ærede Ministers Udtalelser skal jeg tillade mig den Bemærkning, at det af mig stillede Underændringsforflag forhindrer ikke den hvi-ærede Minister i at lade foretage en Undersøgelse af, hvilke Fæstere der ere værdige og trængende til Eftergivelse; men jeg ønsker ikke, at det skalde være slaaet fast, at der skalde foretages en saadan Burdering; thi i ethvert Fald vil den eller de Autoriteter, som skulle foretage en saadan Burdering, ikke kunne undgaa at blive mistænkte for at begaa Vilkaarligheder. Det er efter min Mening en Umulighed paa den Maade at finde det rette Forhold mellem, hvem der er værdig og hvem ikke. Desuden forekommer det mig, at selv om de vilde eftergive alle Fæsterne Halvdelen af deres Afgifter, vil det staa i Forstanderskabernes Magt deroppe at udjævne Forholdet, idet de ville kunne